

ת"ד 12235/08/22 - מדינת ישראל נגד שהירה הייקל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 12235-08-22 מדינת ישראל נ' הייקל

לפני
מאשימה
נגד
נאשם
גזר דין

כבוד השופט יהונתן שניאור
מדינת ישראל
שהירה הייקל
ע"י ב"כ עו"ד בדרייה עותמאן

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעובדות כתב האישום המייחס לה העבירות הבאות: נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה") התנהגות הגורמת נזק- עבירה על תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 (להלן: "התקנות"), סטיה מנתיב נסיעה (נסיבות מחמירות)- עבירה על תקנה 40(א) לתקנות וגרימת חבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

2. על פי המתואר בכתב האישום, בתאריך 2.5.22 בסמוך לשעה 20:30 נהגה הנאשמת ברכב פרטי מסוג יונדאי בכביש 4370 מכיוון עיסוויה לכיוון בסיס ענתות באיזור שיפוט ירושלים.

בהגיעה בסמוך לאבן קילומטר 3.2 נהגה ברשלנות עת סטתה מרכבה שמאלה, עלתה על אי תנועה, המשיכה למסלול הנגדי ופגעה במשאית.

כתוצאה מהתאונה ניזוקו הרכבים ונחבלו בגופם שני נוסעים ברכב הנאשמת, נהג ונוסע במשאית. הנאשמת נחבלה בחבלה של ממש: שבר ברדיוס הדיסטאלי - שורש ידה השמאלי ושבר פתוח וחתך ליטרלי בקרסול ימין. הנאשמת נדרשה לעבור ניתוח בהרדמה מלאה ביום 3.5.22 וכן להמשך טיפול.

ראיות וטיעונים לענין העונש

3. המאשימה הגישה את גליון הרשעותיה הפלילי והתעבורתי של הנאשמת (ת/1). ממנו עולה כי מחזיקה ברישיון נהיגה משנת 2006 לחובתה 11 הרשעות קודמות.

4. ב"כ המאשימה הפנה לפגיעה בערך המוגן של שלום הגוף וסיכון משתמשי הדרך, הדגיש את חומרת העבירה בה הורשעה הנאשמת, את התממשות הסיכון, החבלות שנגרמו למעורבים והחבלה החמורה

שנגרמה לנאשמת. לטענתו, מתחם הענישה לעבירות בהן הורשעה הנאשמת נע בין 5 חודשי פסילה ויכול להגיע עד 15 חודשים עם רכיבים נוספים. ב"כ המאשימה סבר כי במקרה דנן לאור רמת הרשלנות הבינונית עד גבוהה אין למקמה ברף התחתון של המתחם על אף שהחבלות העיקריות נגרמו לנאשמת עצמה, זאת לאור הצורך בהרתעה, ולפיכך עתר למקמה בשליש התחתון של המתחם ולגזור עליה פסילה בת 7 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

ב"כ המאשימה טען כי העובדה שהנאשמת היא הנחבלת העיקרית משפיעה רק על קביעת העונש בתוך מתחם הענישה ואין בעובדה זו בכדי להשפיע על המתחם עצמו.

5. ב"כ הנאשמת הפנתה לנסיבותיה האישיות של הנאשמת, לכך שהודתה וחסכה בזמן שיפוטי יקר, לכך שהחבלות העיקריות נגרמו לנאשמת עצמה, ובגין נדרשת להליך טיפולי עתידי.

ב"כ הנאשמת הגישה מכתב מיום 6.3.23, אשר נערך על ידי הגב' אנה בוג'ץ מצוות "מטיב", המרכז הישראלי לפסיכותראומה (נ/1) ממנו עולה כי הנאשמת מטופלת על ידי מרכז "מטיב" מיום 27.8.22. הנאשמת תיארה מצוקות וקשיים נפשיים עימם מתמודדת בעקבות התאונה כדוגמת חוסר שינה, התקפי חרדה, תחושת לחץ וחוסר ביטחון, בכי והצפה רגשית וכן תסמינים נוספים האופייניים לפוסט טראומה כתוצאה מהתאונה כדוגמת הימנעות מנסיעות ארוכות, חשש מכך שילדיה יוסעו על ידי אחר, פגיעה בתפקוד המשפחה, הימנעות ממפגשים חברתיים, עוררות יתר, זכרונות חודרניים ועוד. הגב' בוג'ץ מציינת כי על אף הטיפול המסייע עדיין סובלת הנאשמת מקשיים נפשיים ונדרש המשך טיפול.

ב"כ הנאשמת טענה כי יש ליחס לנאשמת אחריות ברף הנמוך, זאת מאחר וסטיית הנאשמת מנתיב הנסיעה נבעה מכך שבעל חיים התפרץ לכביש. על כן ביקשה להסתפק בפסילת המינימום של 3 חודשים וממנה לקזז 60 ימי הפסילה המנהלית אשר ריצתה הנאשמת.

6. הנאשמת העידה בפני, הביעה צער וחרטה עמוקים על קרות התאונה והפנתה לנסיבותיה האישיות. הנאשמת אם ל-2 ילדים קטינים הנמצאת בהליך איחוד משפחות עת אביהן תושב שטחים אשר לא יכול לשהות בישראל שהות קבע. על כן נדרשת להסיען בעצמה. כמו כן תיארה כי התאונה התרחשה עת בעל חיים, כנראה צבי, רץ לכביש. הנאשמת תיארה מצבה הרפואי סיפרה על הניתוחים שעברה ועל הטרואומה שחוותה וביקשה כי רשיונה לא יפסל.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

7. על פי תיקון 113 לחוק העונשין ועל פי הפסיקה הנוהגת, על בית המשפט לבחון שלושה שלבים בכדי לגזור את עונשו של הנאשם. **שלב ראשון**, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את נסיבות המקרה הספציפי תוך בחינת מכלול השיקולים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה. **שלב שני**, יש לבחון קיומם של

חריגים המצדיקים סטייה מהמתחם שנקבע, דהיינו, קיומו של פוטנציאל שיקומי משמעותי או צורך מיוחד בהגנה על הציבור. אולם, אם בית המשפט לא מצא לחרוג ממתחם העונש שקבע, אזי יעבור **לשלב השלישי** שבו עליו לקבוע מהו העונש ההולם לנאשם בתוך המתחם (ראה: ע"פ 2918/13 **אחמד דבס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.07.13)).

8. **הערך החברתי שנפגע** מהעבירות שביצעה הנאשמת הוא שמירה על חיי אדם, הגנה על שלום הציבור ופגיעה בבטחון משתמשי הדרך. בנהיגתה הרשלנית העמידה הנאשמת את ציבור משתמשי הדרך בסכנה אשר התממשה עת גרמה לתאונת דרכים בה נחבלו בגופם המעורבים והנאשמת.

9. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הנמוך עד הבינוני לאור החבלות שנגרמו.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירות

10. **מידת הרשלנות** - מקובלת עלי עמדת המאשימה ולפיה מדובר ברשלנות ברף הבינוני לאור נסיבות התאונה כפי שתוארו בכתב האישום.

נתתי דעתי לטענת ב"כ הנאשמת אשר לנסיבות התרחשות התאונה ועל כך שמדובר בגורם זר מתערב, ואולם, הנאשמת הודתה בעובדות כתב האישום ככתבן ומשקל טענותיה שלא הוכחו נמוך.

בעניין זה נפנה לע"פ 7159/13, **אמנון ברזילי נ' מדינת ישראל** (16.03.15) שם נקבע:

"**אין מקום לשמוע מפי מי מהצדדים טיעון עובדתי שאינו מבוסס על עובדות כתב האישום ומסמך זה, ורק הוא, מהווה את התשתית העובדתית שעליה ניתן לבסס את גזר הדין (ראו הוראת סעיף 40'ד) לחוק העונשין)**".

חלקה היחסי של הנאשמת בביצוע העבירות - הנאשמת היא שנהגה ברכב ולכן האחריות הבלעדית מוטלת על כתפיה.

יכולתה של הנאשמת להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלה על מעשיה - היה על הנאשמת לנקוט משנה זהירות ולנקוט באמצעים שימנעו הסטייה למסלול הנגדי.

החבלות שנגרמו וחומרתן - לנאשמת נגרמו כאמור שברים ביד ובקרסול אשר דרשו התערבות ניתוחית. הצדדים לא חשפו את בית המשפט למצב הרפואי העדכני והאם הנאשמת נדרשת להמשך טיפול ושיקום רפואי. שוכנעתי גם כי הנאשמת במצב נפשי שאינו פשוט וממשיכה להתמודד עם תוצאות התאונה. יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שהחבלות העיקריות נגרמו לנאשמת עצמה.

מדיניות הענישה הנוהגת

11. אשר למדיניות הענישה הנוהגת -לאור ריבוי תאונות הדרכים, בהן נפגעים חפים מפשע עקב רשלנותם של נהגים פזיזים וחסרי זהירות, על הערכאות הדיוניות להירתם למלחמת חורמה בנהגים עבריינים, המסכנים מדעת ושלא מדעת את הציבור ולהביאם לשלם מחיר גבוה על הפרת נורמות וכללי ההתנהגות הנאותים בכביש (ראו למשל, רע"פ 8612/20 **יורם גבאי נ' מדינת ישראל** (12.1.21)).

12. על מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים בחבלות דומות ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים:

רע"פ 7208/14 **יהושע מרגוליס נ' מדינת ישראל** (12.11.14): העבירות בהן הורשע המבקש: נהיגה רשלנית, סטייה מנתיב נסיעה וגרימת תאונת דרכים. החבלות שנגרמו: שברים באגן, בלסת ובירכיים. העונש שנגזר: 10 חודשי פסילה, פסילה על תנאי וקנס בסך ₪ 1,200. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על הכרעת הדין, קיבל את הערעור על חומרת העונש והעמיד את עונש הפסילה על 8 חודשים בפועל. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 1420/12 **זורקובסקי נגד מדינת ישראל** (2.12.13): העבירות בהן הורשע המערער: חוסר זהירות, נסיעה לאחור ופגיעה בהולכת רגל. החבלות שנגרמו: שברים בכף הרגל. העונש שנגזר: 7 חודשי פסילה ועונשים נלווים. נקבע מתחם בין 3 ל-12 חודשי פסילה. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

עפ"ת (ת"א) 32049-08-20 **אסתר בר סימן טוב נ' מדינת ישראל** (19/10/20) העבירות בהן הורשעה המערערת: פגיעה בהולכת רגל אשר חצתה את הכביש בסמוך למעבר חציה החבלות שנגרמו: שבר בברך, נותחה בהרדמה כללית ואושפזה ל 10 ימים. העונש שנגזר: 11 חודשי פסילה בפועל, פסילה מותנית וקנס. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וקיצר את הפסילה ל- 3 חודשים. נוסף כי המדובר בנהגת ותיקה ו**בעבר נקי**.

עפ"ת (חי) 4955-04-20 **קולר נ' מדינת ישראל** (08/06/20) העבירות בהן הורשעה המערערת: פגיעה בהולכת רגל אשר חצתה את הכביש במעבר חציה החבלות שנגרמו: שברים באגן, אושפזה ונזקקה לשיקום - העונש שנגזר: פסילה למשך 12 חודשים, מאסר מותנה, קנס ופיצוי כספי. בית המשפט המחוזי העמיד את הפסילה על 6 חודשים. נוסף כי **עברה נקי**.

עפ"ת (באר שבע) 3186-09-13 **ערן מלול נ' מדינת ישראל** (21.10.13): העבירות בהן הורשע המערער: נהיגה בחוסר זהירות, אי מתן זכות קדימה בפניה שמאלה. החבלות שנגרמו: שבר בסטרנום, שברים בצלעות, שברים בברך, הנפגע נזקק לשיקום ולפיזיותרפיה. נקבע רף רשלנות בינוני. העונש שנגזר: 11 חודשי פסילה, 200 שעות של"צ, התחייבות כספית, קנס ופסילה מותנית. בית המשפט המחוזי הפחית מהפסילה והעמידה על 8 חודשים תוך שהוסיף 3000 ₪ פיצוי לנפגע.

ת"ד (תעבורה בת ים) 6140-06-19 **מדינת ישראל נגד ארנה לנדאו** (28.3.23): העבירות בהן הורשעה הנאשמת: פגיעה בהולכת רגל על מעבר חציה תוך מעבר באור אדום. החבלות שנגרמו: דימום תוך מוחי, קונטוזיה ריאתית, שברים מרובים שהצריכו ניתוחים ואשפוז משך 28 ימים בין היתר בטיפול נמרץ. המתלוננת הורדמה והונשמה. העונש שנגזר: 10 חודשי פסילה, 150 שעות של"צ, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי ופיצוי למתלוננת. נוהגת משנת 93 **ועברה נקי**.

13. עיינתי בפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה: עפ"ג (מחוזי מרכז) 6408-03-08 **שמחון נ' מדינת ישראל** (2.6.08): לא ניתן ללמוד מפס"ד זה מאחר ולא ניתן לדעת העובדות המיוחסות כמו גם החבלות שנגרמו. ההליך בבית משפט קמא לא הוצג בפני בית המשפט ולא פורסם.

לעניין ת"ד (תעבורה באר שבע) 11945-08-10 **מדינת ישראל נ' קוזי** (12.12.10), המדובר בתאונה עצמית בה נגרם לנאשם שבר בקרסול ימין אשר דרש אשפוז ושיקום של שנה. הנאשם נדון בין היתר לפסילה בת 10 חודשים. ואולם, בהתחשב במצבו הרפואי ובכך שהפסילה סווגה כך שתחול על רכב דו גלגלי בלבד, נדמה כי פסק דין זה מסייע לנאשמת דווקא.

14. במקרה שבפני, מצאתי כי מתחם הענישה בעבירות המיוחסות לנאשמת בנסיבות המתוארות בעובדות כתב האישום, בהתחשב ברמת הרשלנות ובחומרת החבלות נע בין 3 חודשי פסילה ועד 9 חודשים, וכן פסילה על תנאי וקנס.

השיקולים לגזירת עונשה של הנאשמת בתוך מתחם העונש ההולם

15. שיקולים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה ההולם:

במקרה דנן לא מצאתי הצדקה לסטייה לחומרא או לקולא ממתחם הענישה ההולם אף לא משיקולי שיקום.

16. בעת גזירת העונש המתאים לנאשמת בתוך המתחם, אתחשב בקיומן של נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

לקולא - אתחשב בנטילת האחריות והבעת החרטה תוך הודאה וחסכון בזמן שיפוטי יקר. התחשבתי בהשפעת העונש על הנאשמת ועל משפחתה כעולה מנסיבותיה האישיות החריגות עת אבי ילדיה אינו שווה תדיר בארץ ועול גידול ילדיה הקטינים מונח כמעט לחלוטין על כתפיה. התרשמתי מאופיה הטוב והתחשבתי במצבה הנפשי כמפורט לעיל ועל ההתמודדויות העומדות בפניה.

מאידך לא ניתן להתעלם מעברה התעבורתי המכביד. אמנם רוב הרשעותיה מסוג ברירת משפט וזוהי התאונה הראשונה בה מעורבת הנאשמת ואולם אין המדובר בנהגת זהירה ואחראית. עיון בגיליון ההרשעות מלמד כי לחובתה 4 הרשעות מסוג שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, 3 הרשעות בגין נסיעה במהירות מופרזת, אי ציות לתמרור עצור, אי ציות לאור אדום ועוד.

17. לאחר שנתתי דעתי לאמור לעיל, מצאתי לגזור את עונשה של הנאשמת מעט מעל הרף התחתון ככל הנוגע לעונש הפסילה. לאור היעדר עבר פלילי, לא מצאתי לנכון להורות על עונש של מאסר על תנאי.

18. לאור האמור לעיל, לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים לעונש ושקלתי את חומרת העבירות, את מתחם העונש ההולם, את נסיבותיה האישיות של הנאשמת ואת עברה התעבורתי, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. תשלום קנס בסך 1,500 ₪.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים, הראשון עד ליום 1.4.24.

ככל שקיימת הפקדה בתיק לטובת הנאשמת, היא תקוזז לטובת הקנס והיתרה, ככל שתיוותר, תושב לנאשמת, בכפוף לכל דין.

סכום הקנס יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה.

הקנס ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

ב. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים בניכוי 60 יום פסילה מנהלית.

הנאשמת תפקיד רשיונה או תצהיר על העדר רשיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום 1.4.24.

תשומת לב הנאשמת לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

ג. פסילה מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לב"כ המאשימה, לנאשמת ולב"כ הנאשמת.

ניתן היום, ו' טבת תשפ"ד, 18 דצמבר 2023, בנוכחות עו"ד

עמוד 6

שרית פוסטמן שוהם בהעדר הנאשמת ולבקשת ב"כ הנאשמת.